

I mødet mellem museum og uddannelse

Af Maiken Bjørnholt - Leder af M/S Undervisning; mbj@mfs.dk og Caroline Mathilde Qvarfot - Adjunkt UCC. CAQV@ucc.dk
Samarbejdsprojekt mellem M/S Museet for Søfarts & Pædagoguddannelsen UCC Nordsjælland.

Pædagoguddannelsen UCC Nordsjælland og M/S Museet for Søfart har indledt et samarbejde om et undervisningsforløb, hvor omdrejningspunktet er museumsdidaktik. Samarbejdet har til formål at lade museumsverdenen møde en pædagogisk professionstæknik. I mødet får de studerende på pædagoguddannelsen et indblik i kulturin-

stitutioner som demokratisk dannende fixpunkter i samfundet, og M/S Museet for Søfart får et kritisk målgruppeorienteret blik på deres praksis.

Et fælles ønske

Samarbejdet mellem M/S Museet for Søfart og Pædagoguddannelsen UCC groede ud af et fælles ønske om gøre museerne tilgængelige og kendte for målgrupper, som ikke normalt har adgang til kulturlivet. M/S Museet for Søfart ønsker i et demokratisk perspektiv at være en kulturinstitution, som kan favne en bred målgruppe. Samtidigt

"På udkig i M/S Søfart"

har Pædagoguddannelsen UCC et ønske om at styrke den kulturelle dannelse hos de studerende, for på den måde at uddanne pædagoger til kulturformidlere for marginaliserede grupper i samfundet. M/S Museet for Søfart har i forvejen en velfungerende undervisningsafdeling, som især retter sig mod børnehave, grundskole og gymnasium. Med Pædagoguddannelsen som samarbejdspartner opstår en anderledes og unik mulighed for at beskæftige sig med – for museet – andre grupper, herunder fx personer med handicap, udsatte og marginaliserede unge.

Forløbets gang

Med udgangspunkt i autentiske formidlingsmæssige problemstillinger, som M/S Museet for Søfart aktuelt stod over for, udarbejdede vi et undervisningsforløb, hvor de studerende på Pædagoguddannelsen fik en teoretisk baggrund for at beskæftige sig med formidling og æstetiske læreprocesser. Undervisningen foregik dels på museet, dels på pædagoguddannelsen. De studerende blev undervist i emner som materialitet og rummets betydning for læring, dialogisk læring, fortælling, digital formidling, simulering, mens de løbende anvendte museets udstillinger til øvelser og praktiske eksempler. Museets autentiske problemstillinger fungerede som omdrejningspunkter for de formidlingsprojekter, som de studerende over en måned i efteråret 2016 udarbejdede til en række alternative målgrupper.

Tværinstitutionelt samarbejde

Et museum og en uddannelsesinstitution, der arbejder mod samme mål, arbejder ikke nødvendigvis ud fra de samme logikker. Vi udarbejdede derfor en partnerskabsaftale, der skulle fastholde den gensidige interesse og vores fælles forventninger til projektet. Partnerskabsaftalen indeholdt krav til, at de studerende arbejdede med museets aktuelle udfordringer, og at museet efterfølgende måtte se og lade sig inspirere af de studerendes projekter og opgaver. Til gengæld fik de studerende gratis entre til museet i hele undervisningsperioden, mulighed for at anvende museets undervisningslokaler og til sidst sparring med museets ansatte om deres projekter.

Et fremmed møde

Samarbejdet mundede ud i flere interessante erkendelser og opdagelser. Den første markante opdagelse var den fremmedhed, de studerende udviste over for museumsinstitutionen, som de dels havde en modvilje mod at skulle arbejde med, dels havde en næsten kropslig frygt for at gebærde sig i. Vi indså fra start, at vi havde at gøre med en gruppe studerende, hvor mange ikke var bekendte med eller trykke ved museet som læringsrum. Utrygheden viste sig stærkest i en række næsten karikerede fordomme om museumsinstitutionen som kedelig og uvelkomme. Vigtigheden af samarbejdet mellem museet og pædagoguddannelsen blev dog hos os kun styrket af den erfaring – for hvem skal give samfundets marginaliserede grupper adgang til museerne, hvis selv pædagogerne i udgangspunktet føler sig fremmede der?

Og hvad skete der så?

I forlængelse af vores første opdagelser var det dog en interessant og glædelig erfaring, at de studerendes indstilling til museumsinstitutionen ændrede sig i en positiv retning i takt med, at de henover et par måneder fik deres vante gang på museet. De studerendes umiddelbare kritik af museet som 'kedeligt' eller 'ikke noget for mig' udviklede sig over tid til i stedet at blive et blik for museet som et interessant rum for æstetiske læreprocesser og pædagogisk praksis. De studerende begyndte tilmed at dukke op på museet med venner og familie i deres fritid. Et andet interessant udbytte af mødet mellem de pædagogstuderende og M/S Museet for Søfart består i de relevante kritiske observationer af museets udfordringer med at favne alternative målgrupper, som de studerende med deres målgruppeorienterede blik gjorde sig. De studerende efterprøvede deres kritik ved fx at invitere kørestolsbrugere og udsatte unge på museet eller ved at udvikle specielle formidlingsforløb for børn med autisme. I den proces fik de studerende en unik mulighed for selv at være aktører i en kulturinstitution de ellers er fremmede i, samtidigt med, at M/S Museet for Søfart fik mulighed for at åbne dørene for alternative målgrupper.